

1 תנו רבנן מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן
 Five wives, who each live in their own homes where they eat and sleep, but receive support from their husband who also lives in the חצר, and there are no other residents in this חצר -
 OR - חמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן
 Five servants in the same situation,
 רבי יהודה בן בתירא מתיר בנשים ואוסר בעבדים
 The women do not need an עירוב. They are considered part of their husband's household, even though they live in separate houses.
 The servants do need an עירוב. They are not considered part of their master's household, even though they are supported by him.
 רבי יהודה בן בתירא holds, the relationship of marriage is stronger.
 רבי יהודה בן בבא מתיר בעבדים ואוסר בנשים
 The servants do not need an עירוב. They are considered part of their master's household, even though they live in separate houses.
 The women do need an עירוב. They are not considered part of their husband's household, even though they are supported by him.
 רבי יהודה בן בבא holds the master-servant relationship is stronger, based on the obligations of the servant to the master. As the Posuk says: ודניאל בתרע מלכא -
 Daniel was in the court of the king - even though he did not spend most of his time there.

2 The Gemara summarizes;
 פשיטא בן אצל אביו כדאמרן
 A son is considered part of his father's household, as taught in the Mishnah on the previous Daf.
 אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבי יהודה בן בבא - A woman with her husband - and a servant with his master - is the subject of the just mentioned Machlokes.
 תלמיד אצל רבו מאי?
 What is the status of a student with his teacher in a similar situation?
 ר' חייא and ר' חייא the student of רב quote the student of רבי, who each said at the time -
 אין אנו צריכין לערב -
 We do not need to join in the עירוב,
 שהרי אנו סומכין על שולחנו של רבי -
 Because we rely on the support of Rebbe, and are considered part of his household.
 All the above cases are when
 חצר בחצר - there are no other residents in this חצר - as the Mishnah on the previous Daf taught in the case of a father and his sons - but if there are other residents they must each contribute separately.
 דמגו דהני אסרי הני נמי אסרי -
 Since the other residents restrict them and require an עירוב, they also restrict each other

1 תנו רבנן

<p>מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן</p> <p><i>Each live in their own homes where they eat and sleep but receive support</i></p> <p>רבי יהודה בן בבא מתיר בעבדים ואוסר בנשים</p> <p><i>The relationship of a Servant is stronger</i></p>	<p>החמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן</p> <p><i>רבי יהודה בן בתירא מתיר בנשים ואוסר בעבדים</i></p> <p><i>The relationship of Marriage is stronger</i></p>
--	--

ודניאל בתרע מלכא

2 פשיטא בן אצל אביו כדאמרן
 Considered part of his father's household

אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו
 פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבי יהודה בן בבא

תלמיד אצל רבו מאי?

ת"ש דרב בי רבי חייא אמר
 אין אנו צריכין לערב
 שהרי אנו סומכין על שולחנו של רבי

All the above cases are when
 אין עמהן דיוורין בחצר
 כמאן דפתי אסרי
 פתי נמי אסרי

3 We earlier had the Machlokes of what defines one's place of residence?

רב אמר מקום פיתא - Where he eats.
 ושמואל אמר מקום לינה - Where he sleeps.

These criteria are taught here regarding עירובי הצירות - and are likewise relevant to תחומין - from where we would measure his תחום of 2000.

3 What defines one's place of residence?

שמואל רב

מקום לינה מקום פיתא

עירובי הצירות & תחומין

4 However, the Gemara cites three exceptions, as follows:

-1- At the beginning of the Daf regarding רועין...ושומרי פירות - Shepherds, watchmen, and others who sleep out in the field, and come into town to eat - even Rav agrees that their תחום is measured from the field, because that is their main residence - and אנן סהדי - we can attest that they would have preferred to eat there as well, if possible.

-2- Similarly, ישיבה students who sleep in the ישיבה, but go out into the valley to eat - here too, even Rav agrees that their תחום is measured from the ישיבה, because that is their main residence - and אנן סהדי - we can attest that they would have preferred to eat there as well, if possible.

4 3 EXCEPTIONS:

1 רועין...ושומרי פירות
 Sleep in the Field
 Eat in Town
 ALL AGREE
 תחום is measured from the Field
 They would eat there if possible

2 Students
 Sleep in the ישיבה
 Eat in the Valley
 ALL AGREE
 תחום is measured from the ישיבה
 They would eat there if possible

5 -3- In the classic case of עירובי תחומין, where on Friday one places an עירוב of שתי סעודות at 2000 אמות from his home, so that on Shabbos morning he may walk 4000 אמות from his home in that direction. Even according to שמואל, although he sleeps in his home Friday night, the עירוב is considered his residence, because אנן סהדי - we can attest that he would have preferred to sleep there as well, if possible.

5 3 Classic case of עירובי תחומין
 He places שתי סעודות at 2000 אמות from his home, and Sleeps in his Home
 ALL AGREE
 תחום is measured from the עירוב
 He would sleep there if possible

6 משנה the זאגט:
 - חמש הצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי
 Five הצירות which open to each other, and to a מבוי:
 As the Gemara explains in the first פשט, the author of our Mishnah is ר' מאיר, who says on ע"ב -
 - מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי
 An עירוב must be made to allow carrying between the חצירות, and an additional מבוואות must be made to allow them to carry out to the מבוי.

7 One cannot cover for the other, even though שיתופי מבוואות already merges all the חצירות, we must make עירובי חצירות to carry between the חצירות -
 Therefore, the Gemara explains the Mishnah as follows:
 - עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי
 If the חצירות made both an individual and combined עירוב, but they did not make מבוי ואסורין בחצירות וחסורין במבוי -
 They may carry within each חצר, and between all the חצירות -
 But they may NOT carry in the מבוי.
 - ואם נשתתפו במבוי
 If they ALSO made מבוואות שיתופי, They are permitted to carry in both the חצירות and the מבוי.
 The משנה continues;
 - עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי ושכח אחד מבני חצר ולא עירב
 They made both an עירוב and a שיתוף, but one of the members of one חצר did not join in their עירוב,
 - מותרין כן וכאן
 They are permitted to carry in both the חצירות and the מבוי.
 The גמרא explains; The reason ר' מאיר requires both an עירוב and a שיתוף is התינוקות מן חצירות -
 So that the children will not forget the need for עירובי חצירות, but in this case, since most of the people DID join in the עירוב, there is no risk that people will forget about עירובין. Therefore, the שיתוף permits the חצירות too.

8 מבני מבוי ולא נשתתף -
 If one of the חצירות did not join in the שיתופי מבוואות,
 - מותרין בחצירות ואסורין במבוי
 The חצירות are permitted, and the מבוי is forbidden.
 The common עירוב does not help for the מבוי.
 The Mishnah concludes;
 - שהמבוי לחצירות כחצר לבתים
 As Rashi explains the reason of עירובי חצירות and שיתופי מבוואות - Just as we may not carry from the house to the חצר without an עירוב, because the חצר - since it is shared by all its residents - appears like a רשות הרבים compared to the house, a מבוי without רשות היחיד - so too, we may not carry from the חצר to the מבוי without מבוואות - even though they are both used by many, because the מבוי is a more public area used by all חצירות, while the חצר is a more private space used by its residents only.

6 **מלבי"ם**
חמש הצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי

ר' מאיר is OUR MISHNAH
מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי

ליתופי מבוואות & עירוב חצירות
 must be made to allow carrying out to the מבוי & must be made to allow carrying between the חצירות

7 **עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי**
ואם נשתתפו במבוי

If they ALSO... ואם נשתתפו במבוי
 מותרין כן וכאן

עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי ושכח אחד מבני חצר ולא עירב
 requires both an עירוב and a שיתוף
 Since most of the people DID join in the עירוב there is no risk people will forget

8 **מבני מבוי ולא נשתתף**
One חצר did not join שיתופי מבוואות

מותרין בחצירות ואסורין במבוי

שהמבוי לחצירות כחצר לבתים

9 - אמר רב יהודה, רב לא תני פתוחות זו לזו
According to Rav, the case in our משנה is when the חצירות do NOT open into each other.

The גמרא offers two suggestions as to why this must be the case:

9 אמר רב יהודה
רב לא תני: פתוחות זו לזו

2 suggestions why this must be the case:

10 -1- קסבר כל שיתוף שאין מכניסו ומוציאו דרך פתחים במבוי לאו שמיה -1-
שיתוף -
In order for a שיתוף to be valid, each חצר's contribution must be brought to the חצר where it will be kept, via the מבוי,

10 קסבר
1 כל שיתוף
שאין מכניסו ומוציאו דרך פתחים במבוי
לאו שמיה שיתוף

דרך סתמים במבוי

11 and NOT through the doorways between the חצירות.
Rashi adds that the חצירות may NOT even HAVE openings between them, lest the שיתוף will be brought through them.

The גמרא rejects this explanation, because רב himself allowed using bread that was on a shared table for שיתוף, even though it was never carried through the מבוי.

11 NOT through the doorways between the חצירות

?
רב allowed using bread that was on a shared table for שיתוף
Even though it was never carried through the מבוי!

- 12 -2- Rather, the explanation of Rav's opinion is:
 אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחין בתוכו -
 A קורה or לחי permit only a מבוי which has multiple חצירות - at
 least two - which each have multiple houses - at least two -
 opening into it.

